

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 9 • Juni / Juli 2020 • 77ste jaargang

MEDITATIE

ROEPEN EN VERHORING

*"Ik riep tot de HEERE in mijn benauwdheid, en Hij verhoorde mij",
Psalm 120: 1*

Het is een hele klim, de weg naar Jeruzalem, naar de tempel. Een forse klim door het droge, hete Kidrondal. Dan gaat de weg hoger en hoger, op weg naar de oude stad, door de smalle straatjes, en dan sta je daar aan de voet van de trappen van de tempel.

Drie keer per jaar komen pelgrims naar de heilige stad. Van heinde en ver trekken ze voor de grote feesten naar Jeruzalem. De reis én de klim? Die hebben ze er graag voor over. Onderweg wordt er gepraat, maar ook gezongen. Wat zingen ze? De psalmen 120 tot en met 134. Lieder voor onderweg, voor die klim. Lieder die ze niet zelf hebben bedacht, maar door God gegeven, geïnspireerd. Woorden die hen bemoedigen om door te gaan! Die hele lange weg. Psalmen vormen voetstappen op de weg van het geloof. Ze nodigen u uit als de weg zwaar voor u is.

Voordat je boven bent, over de drempel bent bij God. Je moest eens weten hoeveel moeite dat kost! Mag ik u uit nodigen dit lied te lezen, die lied van een pelgrim. Het is alsof de woorden ons meedragen, omhoog dragen, naar God dragen. Soms als een lied in de nacht. Het bijzondere van dit lied is: er is gewoon plek voor uw klacht, uw verdriet, uw pijn. Het is een roep, een

schreeuw tot God omhoog, omdat je de vrede kwijt bent.

Eén van de eerste woorden is: benauwdheid! En het laatste woord van de psalm is: oorlog! In die lange rij van pelgrims lopen mensen mee, die deze heftige woorden op hun lippen nemen: "in mijn benauwdheid". Dat hoeft je niet weg te duwen alsof er geen plaats voor is bij God. Die mag je meenemen in je gebed, je roepen tot God. Er is plaats voor de pijn van uw leven, uw vragen, uw schuld, uw eenzaamheid.

De dichter van Ps. 120 klaagt. Psalmen klagen ook. Is het dat dan? Toch niet. Wat zingt de pelgrim precies? Tot de Heere, in mijn benauwdheid, riep ik! Dat is niet gepolijst! Zonder één taalfout, schitterende formuleringen! Het is een schreeuw!! Mag dat dan? Zo met God omgaan? Ja, want er staat achter: Hij heeft mij verhoord. Eigenlijk staat er: Hij antwoordde mij! Hij was er voor mij, toen lasten op mijn schouders drukten! De pijn van mijn leven!

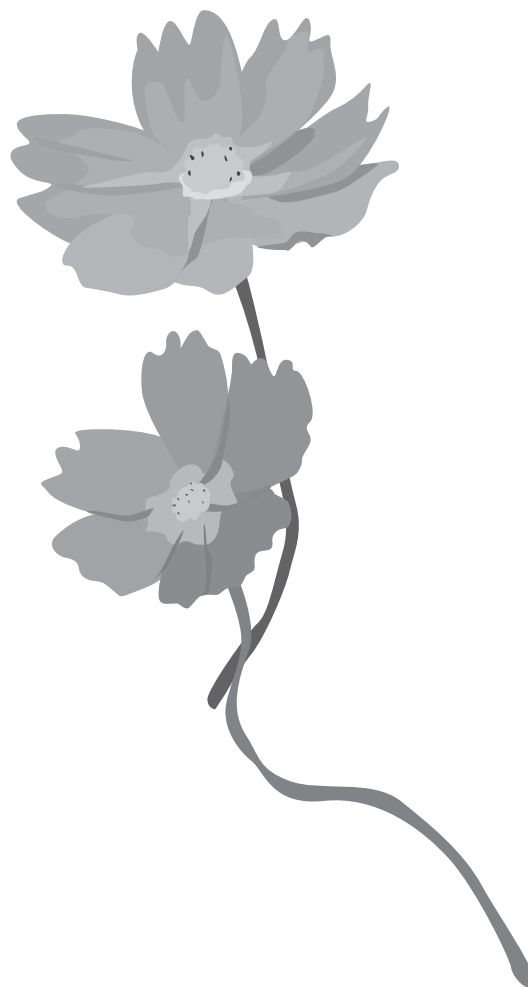
Weet u Wie deze psalm kende, er helemaal door heen is gegaan? Jezus. Hij sprak van vrede. Oorlog kon Hij krijgen. In deze diepe benauwdheid is Hij

De Pinksterdagen liggen al weer een tijdje achter ons. Maar de pinksterbedéling blijft bestaan. Dat is het wonder van Gods trouw. Zijn Geest werkt nog om de Paasgenade van Jezus Christus aan zondaren te schenken. Want dat is de bedoeling van Pinksteren: dat de opgestane Heere Zijn macht toont in het behouden van het verlorene. Op de pinksterdag hield de apostel Petrus een Paaspreek. Die staat vol met woorden van opstanding en leven. Alles geworteld in de wet en de profeten. Mag deze paasvervulling ook ons deel zijn? Dan zijn we echt pinksterchristenen. Dat is ook het beste medicijn tegen ziekte en virus. Te midden van de vele roepstemmen van de dood in deze crisistijd mag dat de ware troost zijn. Daarover gaan ook de verschillende artikelen in dit nummer van kracht naar kruis.

Dit nummer betreft de gecombineerde uitgave van juni en die van juli. U treft hierin verschillende bezinnende gedeelten. Hopelijk mag het in de vakantieperiode zijn nut doen. Het volgende nummer zal D.V. verschijnen in september. We wensen allen, bijzonder de eenzamen, beproefden en rouwdragenden, Gods zegen en nabijheid van harte toe.

Hendrik Ido Ambacht
ds. J.P. Boiten

geweest. Daarom is Hij zo dicht bij u. Er staan voetstappen in uw vragen, uw angst en benauwdheid. De voetstappen van Hem Die ons heeft liefgehad, Die de weg van de dood ging! In liefde legt Hij Zijn hand op uw leven, nodigend, barmhartig. Een uitnodiging om zijn stem te horen! Een nodiging om te roepen. Tot Hem...! Psalm 120 is een reislied. Biddend gaan de pelgrims verder. En ik bid en roep met hen mee. In Jezus Naam weet ik: "Nu is God er bij". Daarom leg ik mij met al mijn angsten en benauwdheid, in Zijn handen. Het leek een hele klim, het was uiteindelijk maar één gebed. Van overgave aan Hem. De vrede van God zij met u.

Ridderkerk,
ds. G.D. Kamphuis

ALS GIJ WILT...

Heer, als Gij wilt zal ik genezen zijn;
Gij hoeft alleen Uw hand maar uit te steken,
mij aan te raken, om de ban te breken
die mij gevangen houdt in angst en pijn.

Heer, spreek één woord slechts en Uw grote macht
zal in mijn leven zich geweldig openbaren.
Gij hebt toch Zelf gezegd: 'Mijn hand zal u bewaren
en voeren door het duister van de nacht.'

Heer, 'k ben niet waard, dat Gij mijn huis betreedt,
maar zegen mij! Ik zal niet eerder heengaan
dan dat Gij naar mij luistert en blijft stilstaan,
en ik de zoom kan raken van Uw kleed.

Ik blijf U vragen – hoor naar mijn gebed,
steek mij Uw hand toe, want hoe kan ik leven
als Gij mij niet iets van Uw kracht wilt geven?
Spreek slechts één woord Heer, en ik ben gered.

Nel Benschop
uit: Reik me je hand.

Gebed voor kranke mensen (4)

We blijven het formuliergebed voor zieke en aangevochten mensen volgen. "Hoewel wij niet waardig zijn, Uw Naam aan te roepen, noch te hopen, dat Gij ons zult verhoren, als wij aanzien, hoe wij tot nog toe onze tijd doorgebracht hebben; nochtans bidden wij U, dat Gij naar Uw barmhartigheid ons wilt aanzien in het aangezicht van Jezus Christus, die al onze zwakheid op zich genomen heeft."
Is dit een gebed van een gelovige? We durven niet te hopen dat Gij ons zult verhoren. Is er bij dit gebed geen verwachting dat God zal horen en helpen?

Het gelovig gebed vermag toch veel, zoals Jacobus schrijft? We moeten goed verstaan dat dit een belijdenis is van iemand die zich onwaardig voelt. Die onwaardigheid bij jezelf is zo sterk, dat je niet zou durven hopen dat God het bidden zal verhoren. Er volgt ook een schuldbelijdenis. Als we zien hoe we onze tijd hebben doorgebracht. Dus de levenstijd wordt vaak gevuld met aardse zaken. Wat leven we in het alledaagse leven gemakkelijk aan God voorbij! Is het niet herkenbaar? Van alle

kanten hoor je de klacht dat het leven zo snel gaat. De dagen vliegen voorbij. Hoe komt dat? We hebben onze bezigheden. Elke dag is zo weer gevuld met allerlei. Als je niet oplet, schiet de stille tijd er zo bij in. We worden veel bezig gehouden. Met zaken uit de wereld om ons heen. Met grote hoeveelheden informatie die naar ons toe komt. Laten we eens nagaan hoe we onze dagen doorbrengen? Hoeveel tijd en inspanning is er voor de Heere en Zijn dienst? Of zijn we druk met alles en komt God en Zijn Woord er dan ook nog even bij? Past het ons niet ons tekort voor de Heere te belijden? hoe wij tot nog toe onze dagen hebben doorgebracht. Als de bidder omziet naar de besteding van zijn levenstijd, komt er schuld naar boven. Zien wij zo ook op ons doen en laten elke dag? Dringt het tot ons door en laten we het op ons inwerken? Wat zijn we vaak bezig met onszelf in plaats van met de Heere. Hoe meer we dit gaan beseffen, des te gepaster is het om in te stemmen met : we zijn niet waardig te hopen op verhoring; we zijn niet waardig Uw Naam aan te roepen. Nemen we deze nederige plaats in? Nee dat betekent niet dat we het bidden dan maar nalaten. Dan verstaan we niet goed wat onze vernedering voor de Heere inhoudt. Deze schuldbekentenis en ootmoedige houding wordt juist voor de Heere beleden, opdat het "nochtans" van het geloof gaat werken. Nochtans bidden wij U. Als je werkelijk je onwaardigheid vanwege je zonde en tekort beleeft, brengt het bij de Heere. Waar Gods Geest dit ontdekkend werkt, gaat het op de Heere aan! Dat geeft moed om toch te bidden. Een onwaardige in zichzelf mag zijn hoop op de Heere vestigen. Mag biddend naderen tot de troon der genade. Mogen we dat 'nochtans' beoefenen? Vrijmoedigheid daarvoor ligt niet in ons, ook niet in het besef of de doorleving van onze onwaardigheid, maar dat

ligt in Christus. Wil ons aanzien in het aangezicht van Jezus Christus. Het is de vraag of God zijn Zoon wil aanzien. Dat God in Christus de Zijnen aanziet, op grond van Zijn verdiensten. Dan wordt voor die onwaardige bidder zijn zonde en tekort bedekt. Voor God is er dan geen verhindering meer om de bidder te horen en te zegenen.

"Jezus Christus Die al onze zwakheid op Zich genomen heeft." Wat een heerlijke belijdenis! Het geloof mag deze waarde in Jezus zien. Hij heeft onze zwakheid voor Zijn rekening genomen. Hij is er op afgerekend, om zo te zeggen. In zijn verdienste ligt de verzoening. Jezus heeft de zegen verworven van de verhoring van het gebed van een onwaardige bidder. Hebben wij zo zicht op de waarde en betekenis van het Middelaarswerk van Christus? Dat is een heerlijke aanmoediging om te bidden! Dan komt onze onwaardigheid en zonde niet meer in aanmerking.

Er staat ook nog bij : "naar Uw barmhartigheid". Dat wil zeggen overeenkomstig Uw ontferming. Zoals U barmhartigheid bewijst aan zondaren. Dat is Gods gewone doen, om zo te zeggen. Daarin vindt Hij lust. Dit is een vaste pleitgrond. God handelt niet met ons naar onze zonden. Maar volgens de barmhartigheid in Christus. Daarom kunnen we bidden. We mogen met verwachting de Heere aanroepen. Dan ervaren we het warme hart van de Vader voor Zijn kinderen. Hij geeft genade en steun. Hij geeft moed en troost. Wie Hem aanroept in de nood, als een onwaardige, vindt Zijn gunst oneindig groot! Dan mogen we met de dichter van Psalm 66 zingen : God zij altoos op 't hoogst geprezen; lof zij Gods goedertierenheid, Die nimmer mij heeft afgewezen, noch mijn gebed gehoor ontzeid.

Hendrik Ido Ambacht
ds. J.P. Boiten

“Een vader had twee zonen”.

Een meditatie over Lukas 15 vers 11 tot 32. (3)

Maar er is nog een zoon. De kans is groot dat wij het meeste lijken op hem. Een voorbeeldige jongen is dat. Hij doet goed zijn best. Want zo is hij en dat is zijn leven. Maar nu hoort hij in de velden het geluid van zang en dans en muziek. Een knecht vraagt hij wat er aan de hand is. U bemerkt wel, dat hij daarmee al meteen zichzelf stelt in de positie van een buitenstaander. Anders zou hij het in het huis zelf wel hebben gevraagd. Of begreep hij het zonder het gevraagd te hebben al wel?

Deze oudste is niet “in” voor dit feest. Hij weigert naar binnen te gaan. Hoe hard kun je zijn! Maar met die schrik laat de gelijkenis ons zitten. Omdat wij zo hard zijn. Omdat wij van onze medemens wel zijn schuld zien, maar zijn verlorenheid niet. Maar de bruiloft van het Lam gaat zo aan ons voorbij. Maar wat de vader dan doet! Ook voor deze zoon komt hij naar buiten. En met onvergelijkelijk veel liefde spreekt hij hem aan.

Hij had kunnen zeggen: “Houd jij je brutale mond eens! Ik ga hier nog altijd over wat er gebeurt!” Maar hij zegt heel wat anders. Hij zegt: “Kind, jij bent altijd bij mij en al wat ik heb is van jou”. Dat is de schuld van de oudste, dat dat nog nooit tot hem is doorgedrongen: “Jij bent altijd bij Mij en al wat Ik heb is van jou”. Zou dat niet ook onze schuld zijn, ons gebrek aan liefde voor de Vader en voor onze broeder? De oudste van de zonen gaat geweldig tekeer. “Zie, ik dien u al zoveel jaren en heb nooit uw gebod overtreden en u hebt mij nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden vrolijk te zijn. Maar nu deze zoon van u gekomen is, die uw bezit met hoeren opgemaakt heeft, hebt

u voor hem het gemeste kalf geslacht”.

Maar dat “Ik heb nooit uw gebod overtreden”, zou dat wel zo zijn? Dat klinkt niet bescheiden en vol liefde zoals het bijv. in de psalmen wel klinkt als het gaat over het doen van de geboden. En dat van die hoeren... wat weet hij daarvan? En dat hij zich indenkt met zijn vrienden te eten, is dat wel een feest? Of is dat alleen maar denigrerend over de wereld die niet deugt het samen eens zijn terwijl je broer die zwak is bezig is te sterven, wie weet al hoe lang? Hoe hard kun je zijn!

De oudste lijkt het grootste gelijk van de wereld te hebben, maar zijn toon is niet goed. Hij gedraagt zich ook niet als de oudste. Want de werkelijke oudste is de oudste om zijn broers en zusters met zijn grote, dubbele deel te helpen. De jongste doet het niet goed, maar de oudste doet het evenmin goed.

Maar nu zegt de vader niet dus wat hij wel had kunnen zeggen: “Houd jij je brutale mond eens!”. Maar hij zegt: “Kind, jij bent altijd bij mij en al wat ik heb is van jou”.

“Kind”. Wat horen wij daarin niet een ontferming. “Kind, jij bent altijd bij mij. En al wat ik heb is van jou”.

Maar “al wat ik heb”, daar hoort ook al wat hij verloren heeft bij. Daar hoort ook zijn jongste zoon bij.

Hebben wij het begrepen? Ook de oudste zoon moet een jongste worden. God is de God die het verlorene zoekt en het zieke geneest. Alles wat wij meer zijn dan verloren te zijn doet Christus tekort. Geve God dat wij overstag gaan. En Zijn huis binnengaan. Daar is blijd-

schap voor de engelen van God over een zondaar die zich bekeert. Wij eindigen met het gedicht "De moeder" (maar het had ook "De vader" kunnen heten) van Geerten Gossaert:

Hij sprak en zeide
In 't zadel zich wendend:
Vaarwel, o moeder,
Nooit keer ik weer..
En door de lanen
Zag zij hem gaan en
Sprak geen vervloeking, maar weende
zeer.

Sprak geen vervloeking...
Doch, bijna blijde,
Beval de maagden:
Laat immermeer
De zetels staan en
De lampen aan en
De poort geopend, de slotbrug neêr.

Maar toen, na jaren,
melaats, een zwerver
ter poorte klaagde:
Uw zóón keert weer..
zag zij hem aan en
vond gene tranen,
voor zoveel vrégude geen tranen meer.

Langerak
Ds. J.A.H. Jongkind

De satan aan het werk (4)

Het is heerlijker om de Heiland aan het werk te zien. Maar juist als Hij alles geeft om zondaars zalig te maken en Zichzelf voor hen in de dood geeft, komt des te meer het duivelse werk aan het licht. In spot en hoon, in verachting en verguizing, waardoor de Heere in de hel neerdaalt en satan zijn triomfen lijkt te vieren. De hel breekt los.

Wanneer en hele menigte bij de kruisiging van Jezus door de farizeeërs is opgejut, is duidelijk de duivel aan het werk om een vraagteken te zetten aan wie de Zoon van God is.

'Als U de Christus bent, kom af van het kruis' treiteren ze en drijven de spot

met Hem.

Duidelijk is dat de duivel in Judas vaart. Hij wordt des duivels!

Maar meer verborgen is zijn werk om Petrus ten val te brengen, door Zijn Heiland te verloochenen en hem op te eisen, alsof Jezus geen macht heeft over hem.

Zo was en is het voor onze jongeren niet meteen doorzichtig of de Heere aan het werk is of de boze, bij voorbeeld in voor hun gevoel religieuze teksten van muziek, die in wezen een boodschap brengen die in strijd is met het Woord van God en niet minder in 'gevoelige' woorden, die uiteindelijk strijden met de Bijbelse boodschap. We kunnen er bedrogen mee uitkomen.

Onder ons

Met name in de kerk hebben we te maken met de pijlen van de satan, met zijn listige aanslagen op mensen en instellingen. Wanneer een mooi werk van en voor de Heere tot stand komt, kun je er op rekenen dat de boze er binnen de kortste keren wat tussen-gooit, bij voorbeeld doordat medewerkers met elkaar niet overweg kunnen ener verdachtmakingen worden geuit, om zo mensen uiteen te drijven en het werk te bemoeilijken of zelfs af te breken. Soms door mensen uit te schakelen met alle middelen die hem ten dienste staan in zijn eeuwenlange ervaring.

Wat kan roddel veel stukmaken. Er worden nog wel ware dingen verteld, maar hoe werkt dit?

Valser is het wanneer leugen en bedrog in het spel zijn. Vooral wanneer wij te maken krijgen met laster, die op z'n minst het werk lamlegt en vaak het einde betekent voor en van mensen met hun vrome inspanningen.

De duivel is een specialist in het zaaien van twijfel, in het alles ter discussie stellen.

Vanaf het paradijs (want daar begon zijn werk onder de mensen) komt hij zonder ophouden met deze vraag tot iedereen: zou het wel waar zijn? Achter elk Woord van God kan hij zomaar een vraagteken plaatsen, soms in prachtige religieuze taal, met name verpakt in wetenschappelijke woorden.

Hij doet zijn werk niet minder wanneer hij ons tot hoogmoed leidt. Daarvoor heeft hij zijn speciale tactieken. Niet minder is hij met zijn onheilig werk aan de gang wanneer hij ons tot moedeloosheid voert en we het niet meer zien zitten.

Vooral jaloezie is een enorm terrein voor de verwoester van mensenlevens. Tenslotte kan de ene mens de ander

niet zien of luchten en is de vrede ver te zoeken. Onderlinge verhoudingen worden erdoor verziekt en jarenlange vriendschappen afgebroken.

Via allerlei trainingen tot zelfverwerking brengt hij mensen tot zelfverheffing of zelfs tot zelfvernietiging en zelfdoding. Aanvankelijk leek dit een heilzame vorming, maar uiteindelijk kunnen mensen er aan te gronde gaan. Door verwenning en verguizing maakt de boze veel stuk, maakt hij bij tijden mensen onuitstaanbaar voor hun omgeving en voert hij hen tot volstrekte eenzaamheid, in het huwelijk en daarbuiten.

Want laten we er onze ogen niet voor sluiten wat hij allemaal aanricht op het terrein van seksualiteit, waardoor hij het mooiste tot het meest gore en verschrikkelijke weet te brengen.

Het is maar al te waar: twee geloven op één kussen, daar slaapt de duivel tussen.

En wat zegt ons het spreekwoord: Ledigheid is des duivels oorkussen.

Ede

ds. J. Van Amstel

Ouder worden

“Ouder worden” hoeft niet altijd “beter worden” te betekenen. Isaäk en Salomo leven in hun jeugd dicht bij God, terwijl ze op latere leeftijd een veel oppervlakiger geloofsleven krijgen. Je ontmoet steeds meer ouderen die in hun jeugd veel belangstelling voor Bijbel en kerk toonden, maar er later niets meer over wilden horen. Ze sloegen alle roepstemmen van God in de wind. Gelukkig komt het tegenovergestelde ook voor. Mensen die hun christelijke opvoeding het zwijgen oplegden, merken dat bij het ouder worden de stem van vader of moeder doordringt. In de stilte van de avond, nu het drukke leven hen niet meer in beslag neemt, schieten de zaden die in hun jeugd gestrooid werden toch op.

Sommige ouderen krijgen last van allerlei schuldgevoelenswanneer fouten en gebrekenuit het voorafgaande leven in herinnering komen. Ze zien veel meer

tekorten bij zichzelf en in de kerk dan ooit tevoren. Soms is dit gevoel het gevolg van een afname van de lichamelijke of psychische vitaliteit. Door moeiten, pijnen en zorgen staat het geloofsleven open voor schommelingen en twijfel. Bij velen treedt echter bij het ouder worden een rijker geloofsleven op. Na een druk leven komt men immers tot bezinning en men ziet dat veel dingen onbelangrijk waren om er zoveel aandacht aan te besteden. Ook besef je eigen onmacht en kleinheid. Door het verouderingsproces wordt het afhankelijkheidsgevoel sterker. In onze jeugd streven we naar prestige en aanzien. Op middelbare leeftijd draait alles om ons werk en ons gezin. Maar bij het ouder worden zien we ons werk als een klein schakeltje van de grote keten die God legt.

J.G. Meynen

Door de brievenbus...

Wat mooi als we in de achterliggende weken iets herontdekt hebben. Iets wat u al geruime tijd niet gedaan heeft maar wat toch erg prettig kan zijn. Met de komst van de telefoon, maar zeker toen u of uw familie watch app ontdekte kreeg de postbode steeds minder werk. In de afgelopen maanden merkte ik zelf dat een brief een grote waarde kan hebben. Ervan uitgaan dat de schrijver zich ver-

diept heeft in uw leven en een prettige brief geschreven heeft, kan post veel plezier bezorgen. We kunnen dus echt iemand blij maken! Als er bij u een brief wordt afgeleverd dan zult u ook de tijd nemen om deze aandachtig door te lezen. Misschien later op de dag nog een keer, u leest deze misschien voor aan een familielid of u geeft het één en ander door via de telefoon. Een mooie brief bewaren we, soms wel jaren. Daarom moest ik aan u denken toen ik hierover een artikel las. Het ging over

een opa die een briefwisseling startte met zijn kleindochter toen het coronavirus beperkingen oplegde voor ons allen. Gedeelten van de brieven waren in het artikel afgedrukt. Het bijzondere vond ik dat ze samen, naast een aantal gezellige en meelevende zinnen, ook de ontwikkelingen met elkaar 'bespraken'. De nieuwe woorden, zoals lockdown of besmettingscurve, werden doorgenomen. Ook stelde de kleindochter vragen aan haar opa, die in een gewoon gesprek soms niet aan bod komen. Daarover werd door beiden nagedacht, soms iets opgezocht voordat er geantwoord kon worden. Wekelijks viel er bij beiden een brief op de mat. De oudere meneer vertelt dat haar brieven zijn eenzame momenten echt opvrolijken. Het komt bovendien hun relatie ten goede. Het is namelijk over en weer inleven in een andere wereld. Maar de post kan nog meer invloed hebben. Sommigen proberen in deze 1,5 meter maatschappij de afstand juist wat te verkleinen door kaarten te sturen. Soms zelfgemaakt, soms misschien wel met een pakketje zelfgebakken koekjes erbij. Een mooie boodschap erbij en u kunt echt iemand blij maken. Iemand heeft er een gewoonte van gemaakt om in de ochtend, na het ontbijt, elke dag een brief te schrijven. Aan kinderen, kleinkinderen, een verjaardagsbrief voor een broer of zus, een bericht ter bemoediging voor vrienden met verdriet. Soms krijgt diegene een reactie terug, soms niet. Maar dat hoeft ook niet. Het geeft voldoening en ik denk dat de ontvangers het waarderen aldus de briefschrijver. Wat goed om zo de dag te beginnen! Het geeft gelijk structuur aan de dag en het dagelijkse loopje naar de brievenbus hoort er ook bij. Iets anders las ik over een man die brieven schrijft naar zijn vriend. Deze woont in een verzorgingshuis. De voor-

deur was gesloten, hij mocht het gebouw niet uit en van buitenaf mocht er niemand in. De man schreef brieven met een lichte toon, om hem wat op te vrolijken. Hij ontving ze wekelijks met zijn schone was. Prachtig om zo iets voor een medemens te doen die letterlijk opgesloten zat! En de brieven worden nog steeds geschreven! Persoonlijk kan ik ontroerd raken als ik een brief lees die mijn oma geschreven heeft. Ik heb haar nooit gekend, maar door de vele verhalen een beeld van haar gekregen. En de brief, die bevestigt dit! Zo mooi! Daarom hoop ik dat, als het voor u mogelijk is, dat u pen en papier (weer) oppakt en dat de postbode het iets drukker krijgt.

Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis

"Spreken tot God"

Voordat Jezus Christus stierf voor onze zonden,
Was Hij met zijn Vader onze Vader verbonden,
Hij sprak Vader vergeeft het hun, over die daar waren,
Zij weten niet wat ze doen, ze zijn nog zo onervaren.

Ook wij weten vaak niet waar we mee bezig zijn,
We leven vaak zonder de Vader, ja groot en klein,
Onze samenleving voelt aan als heet nog koud,
Lauwheid waar men schijnbaar als mens van houdt.

Het Woord zegt dat wij in Gods nabijheid komen,
Omdat Jezus onze zonden heeft over genomen,
Ja betaald, en ons met God verzoend heeft,
Door zijn dood aan het kruis, leven geeft.

Door Jezus Christus hebben wij in één Geest,
De toegang tot de Vader zoals men leest,
De werking van de Geest is de sleutel tot gebed,
Spreken tot de Vader geeft gevoel als leven met.

Weest sterk en moedig, vreest niet voor hen,
Want de Heere , uw God kent uw stem,
Hij gaat met u mee, Hij zal niemand haten,
Een Herder die zijn kinderen niet zal verlaten.

Het gebed van een rechtvaardige vermag veel,
Er wordt kracht aan verleend, dat is zijn deel,
Als Gods Geest in ons verstand en hart werkt,
Spreken we met onze hemelse Vader Die sterkt.

Gesterkt en wedergeboren worden is niet mis,
Afstand doen van alles wat onrechtvaardig is,
Je laten beïnvloeden door die Geest, Die getuigt,
Met onze geest, kinderen Gods, een ieder buigt.

Vader vergeeft het hun, ze weten niet wat ze doen,
Als we om ons heen kijken is het nog net als toen,
De tijd heeft niet stil gestaan maar is door geraasd,
Het kruis van Golgotha, heeft het de mens verbaasd?

Met een vriendelijke groet van:
G.J.Gijlers. Sallandsestraat 194. Coevorden

In de put; uit de put (1)

Misschien zit u op dit moment in de put. Sommige mensen zitten daar vaak en langdurig, anderen incidenteel en kortstondig. Je kunt er langzaam inglijden of plotseling in terecht komen. Ziekte, ontslag, grote financiële of forse gezins- of huwelijksproblemen kunnen daar de oorzaak van zijn, of ze geven je net het laatste duwtje. Daar ga je. Sommigen van ons moeten in de put hun eigen dwaasheden en onvoorzichtigheden bewenen. Ze bewandelden verboden weg. Ze koesterden verboden wensen.

Wie in de put zit heeft genoeg aan zichzelf. We kunnen de liefde en aandacht niet opbrengen om ook nog eens in andermans put te kijken. Hopelijk hebben we die wel wanneer we uit de put zijn gekomen. Dan mag je als ervaringsdeskundige anderen tot een hand en voet zijn. Je weet zo ongeveer (!) wat die ander doormaakt, wat je vooral niet en wat je wel moet zeggen.

Over putten en kuilen gaat het ook in de Bijbel. Kinderen van God ontlopen putervaringen niet altijd. Heman de Ezrahiet (Psalm 88) en Elia zaten geestelijk in de put. De eerste zo ongeveer een leven lang, Elia vanwege een tijdelijke inzinking. Ook Jozef, Jeremia en Daniël hadden hun putervaringen. Letterlijk zelfs. Ze werden er door anderen ingewerkt.

We willen daar in drie afleveringen bij stilstaan, benieuwd vooral of, en zo ja, wat we daar voor onszelf uit kunnen leren.

Eerst buigen we ons over de put waarin Jozef terecht kwam (Gen. 37)

Irritaties

Al langer tijd ergeren de broers zich aan hem, dat verweende en verwaande vent-

je. Daar stond vader Jacob niet buiten. Jozef is zijn lieveling, de knappe jongen met zijn mooie jas die vader hem gegeven had. Dat Jozef een streepje voor heeft bij hen, merken de andere kinderen maar al te goed.

Niet bepaald verstandig van vader Jacob om onderscheid te maken tussen zijn kinderen. Dat is vragen om moeilijkheden. Hoeveel kinderen zijn daar ook na Jozef niet de dupe van geworden? Kinderen die verwend en bedorven zijn door vader en moeder, of door een van beiden. Soms onuitstaanbaar zijn geworden. Hoeveel ouders blijven niet hardleers met alle funeste gevolgen van dien?! Relaties worden onder spanning gezet. Er tikt een tijdbom die op een dag afgaat. Ziet Jacob dat nou niet? Of staat hij niet open voor kritiek?

Maar ook Jozef zelf, product van Jacobs opvoeding, gaat niet vrijuit. Alles wat de broers onder elkaar bespreken brieft hij door aan pa. Klap op de vuurpijl zijn de beide dromen waarin zij voor hem buigen. Ze hebben het effect van de befaamde rode lap op een stier. Alleen al de gedachte dat zijn familie hem als hun meerdere zal erkennen ...

Irritatie groeide uit tot afkeer en afkeer tot haat. Een heel gevaarlijke ontwikkeling! Op een dag besluiten ze hem te vermoorden. Hun temperamentvolle karakters zijn daarbij niet in hun voordeel. Zo gaat dat wel vaker. Dat het zo ver niet komt is dankzij de invloed van Ruben. Wie hoger leerde kijken ziet God aan het werk.

Dromendromer

Vanwege Gods openbaring nota bene komt de familieverhouding onder druk

te staan en wordt ze tenslotte verbroken. De broers zien niet in dat Jozefs dromen van God zijn. Ze blazen het licht dat God ontstoken heeft in een donkere tijd en in een duistere familie met kracht uit. Ze werken Jozef een drooggevallen waterput in. Een diepe kuil met nauwe hals. Ze zullen hun best doen om hem te vergeten, hem uit hun gedachten te wissen. Maar of dat lukt ...? Zal hun geweten hen met rust laten? De leugen die ze bij hun vader brengen, die mooie met bloed besmeurde jas ...? Als er toch niet "toevallig" kooplieden zouden langskomen aan wie ze Jozef voor twintig zilverlingen kunnen verkopen, hij zou een ellendige dood sterven. Honger en dorst zullen zijn onafscheidelijke metgezel zijn, radeloosheid en vertwijfeling, tot eindelijk zijn leven voorbij is.

Jozef zal geroepen hebben om zijn vader. Uit de diepte van zijn ellende tot God. "Ik ben noodduchtig, arm en naakt, o God, mijn Helper uit ellende. Haast U tot mij, wil bijstand zenden ..." (Ps. 70:3 ber). Maar wie hoort hem? Zijn vader niet en ook God lijkt hem niet te horen. Ziet Hij niet hoeveel onrecht Jozef wordt aangedaan?!

Ja, Hij ziet het. Staat dat niet nadrukkelijk in Psalm 10:14? "Opdat we het in Zijn hand geven." De put gaat open. De steen gaat van dit graf af. Jozef komt eruit. Maar hij belandt wel als koopwaar in Egypte. Wat een weg! Maar wacht. Hij krijgt een voortreffelijke positie in het huis van een zekere Potifar. Zie hoe de HEERE voor hem zorgt. Hoe Hij zorgt voor een reddingsbrigade. Het gaat allemaal zo anders dan Jozef gedacht en gehoopt had, maar Gods wegen en gedachten zijn altijd zo veel hoger dan die van ons.

Dan echter gebeurt er weer iets moeilijks. Onder valse beschuldigingen wordt Jozef opnieuw de put ingewerkt, gevangen gezet in een onderaardse kerkerhol (Gen. 41:14). Alleen "maar" omdat hij

bleef vasthouden aan zijn God en diens heilzame geboden. Omdat hij trouw wilde zijn aan de Heere, "nee" zei tegen de zonde en verleiding. En dat bij alle beproevingen en tegenslagen. Ons geloof blijft niet buiten de smeltkroes. God beproeft om te louteren. Wie durft te beweren dat ook putten een belangrijk hoofdstuk zijn in Gods leiding met ons?! Wie durft het te ontkennen?! Als u, die in de put zit, een versje zou mogen opgeven, wat zal het worden? "k Zal Zijn lof zelfs in de nacht zingen, daar ik Hem verwacht ..."?

Herkenbaar

Waarom raakt de geschiedenis van Jozef ons telkens weer? Wellicht omdat we er in meer of mindere mate iets van onszelf in herkennen. Misschien werden wij ook de donkere kuil ingewerkt. Vooral omdat we voor God durfden uitkomen en evenals Jozef aan Hem en Zijn geboden vasthielden. Omdat de Heere Jezus ons lief is en we van Hem, van Zijn liefde en genade niet meer kunnen zwijgen. Maar laten we niet te snel wegkruipen in de slachtofferrol. Terecht schreven de opstellers van onze Catechismus (vrg/ antw. 144) dat de allerheiligste van Gods kinderen nog maar een klein beginsel van nieuwe gehoorzaamheid heeft. We leven in de gebrokenheid en onvolkomenheid van het hier en nu. Te midden van strijd, beproeving en aanvechting en we hebben onszelf eerder tegen dan mee. We kunnen door ons gedrag anderen irriteren en door hen geïrriteerd raken. Onze emoties kunnen ons inschattingsvermogen negatief beïnvloeden. We hadden beter eerst tot tien kunnen tellen voordat we onze mond opende. Misschien staan we niet open voor kritiek. We voelen ons aangevallen, verongelijkt en gaan onmiddellijk in de verdediging. Er is niet veel voor nodig of verhoudingen breken of staan op punt van breken.

Psychisch of fysiek lijden, of een combinatie van beide kan ons de put inwerken. Ja, wat al niet?

Hoe kom je er weer uit ...? Uiteindelijk alleen door Hem die wilde afdalen tot in de modder van onze vloek, ellende en verlorenheid. Hij verlost uit banden van de dood en angsten der hel. Als dat niet doet zingen: "Die in de nood mijn redder is geweest ..."?

Putten kunnen ons vermorzelen, maar ook verrijken als we ze maar dragen in de kracht van de Heilige Geest. Laat u

dan heenleiden naar Getsémané en Golgotha om volle, rijke troost te ontvangen. De HEERE bewaart ons niet altijd voor de put, maar Hij verlost er wel uit. "Hij redt mij keer op keer."

"al scheurde 't kruis uw schouder,
al doofde 't laatste licht,
de Trooster en Behouder
staat voor uw aangezicht!"

Harskamp,
ds. J. Belder

Puzzel met bijbelse namen

Om in de vakantietijd de Bijbelkennis wat te vergroten volgt hier een puzzel met bijbelse namen. Er is een aantal vragen opgesteld waarvan de antwoorden in de Bijbel zijn te vinden.

Op sommige vragen kunt u ongetwijfeld direct het antwoord geven. Voor andere moet u wat in de Bijbel zoeken.

Het is de bedoeling dat u een vers uit één van de Psalmen vindt. Die tekst krijgt u op de volgende manier : bij de eerste vijf vragen neemt u telkens de eerste letter van het antwoord. Van de antwoorden op de vragen zes tot en met tien neemt u de tweede letter. Van elf tot en met vijftien neemt u de derde letter. Van zestien tot en met twintig de vierde letter. Van vraag 21 tot en met 25 de tweede letter; van 26 tot en met 30 de derde letter. Van de antwoorden 31 tot en met 35 neemt u de eerste letter; van 36 tot en met 40 de vierde letter. Van 41 tot en met 44 de eerste en van 45 tot en met 49 de laatste letter.

De oplossing, bestaande uit al de antwoorden en de gevonden tekst alsmede de vindplaats daarvan, kunt u opsturen

aan de hoofdredacteur. Graag uiterlijk 26 augustus. Veel plezier!

1. Zij woonde onder de palmboom op het gebergte van Efraïm.
2. Christen in Rome die goede raad geeft.
3. Esther werd koningin in haar plaats .
4. Deze naam van de helper van de apostel Paulus betekent 'de begeerlijke'.
5. Stefanus noemt in zijn rede de ster van deze god.
6. Deze naam betekent 'vader is vrede'.
7. Hier moest Abraham zijn zoon offeren.
8. Andere naam voor de Middellandse zee.
9. Moabitische koning die de Palmstad innam.
10. Verplichte offergave.
11. De naam van deze koning over Israël betekent trooster.
12. Hij stal van het gebannene.
13. Lijfwacht van Koning David.
14. Eiland voor de westkust van Klein Azië dat Paulus passeerde op zijn derde zendingsreis.

15. Stad in de Decapolis.
16. Dienstmeisje van de moeder van Johannes Marcus.
17. Hij werd vermoord tussen het tempelhuis en het altaar.
18. Oudste zoon van Mozes.
19. De zoon van Jimla, profeet in Israël.
20. Residentie van koning Saul ten noorden van Jeruzalem.
21. De Hebreeuwse naam voor 'broodhuis'.
22. Aan deze beek werd Elia gevoed.
23. Koning van Damascus.
24. Bejaarde profetes in de tempel in Jeruzalem.
25. Slavin van Rachel.
26. Vader van Saul.
27. Rondom dit zandland stroomde een paradijsrivier.
28. Zijn vrouw stond bij het kruis van de Heere Jezus.
29. Andere naam voor Ezau.
30. Griekse naam voor Tabitha.
31. Hij probeert in de gemeente de eerste te zijn.
32. Stad aan de Rode Zee.
33. De eerste legerplaats van Israel in het beloofde land.
34. Dal in de buurt van Hebron.
35. Deze profetennaam betekent "Hij heeft gegeven".
36. In de tent van zijn vrouw werd Sisera vermoord.
37. Zoon van Juda, gehuwd met Tamar.
38. Titel van de Ethiopische koningin.
39. In hoofdstuk 16 zegt Paulus : groet deze vrouw.
40. Land aan de overzijde van de Jordaan.
41. Hogepriester in de tijd van koning Josia.
42. Dit is de bron van de bokken bij de Dode Zee.
43. Bij deze wateren versloeg Jozua de koning van Hazor.
44. Deze man bleekt stoffen door ze na het wassen in de zon te laten drogen.
45. Babylonische koning die Jeruzalem innam.
46. Stad op Sicilië waar Paulus als gevangene verbleef.
47. Koning in het twee-stammenrijk.
48. In deze stad kwam Paulus nadat hij van Pafos was weggevaren.
49. Koning van Juda die naar Babel werd weggevoerd.

Vreugde en droefheid

Het is onze plicht en ons voorrecht ons te verblijden in God en dat altijd te doen, in iedere periode, in iedere toestand, zelfs als we voor Hem lijden of door Hem beproefd worden. We moeten niet slecht denken van Hem of van Zijn wegen, vanwege de moeilijkheden die we in Zijn dienst ontmoeten. Er is genoeg in God om ons een oorzaak van vreugde te geven in de slechtste omstandigheden op aarde. De verborgenheid van de christelijke godsdienst is rechtstreeks berekend op de vreugde van stervelingen. Het zou ons een vreugde moeten zijn dat de eeuwige Zoon wilde komen om ons te zoeken en zalig te maken, dat Hij een volkomen verzoening voor onze zonden heeft aangebracht, dat Hij zonde, dood en hel heeft overwonnen, dat Hij leeft als onze Voorbidder en Voorspraak bij de Vader en dat Hij zal wederkomen om Zijn volhardende gelovigen te volmaken en te verheerlijken. Daarom leven degenen die niet vervuld zijn met geestelijke vreugde onder het nut en het doel van de christelijke openbaring. Als onze ogen steeds op God gericht zijn, kan ons hart zich steeds in Hem verblijden; het is onze schuld als dit niet zo is.

We moeten ons niet alleen in God verblijden om wat we van Hem ontvangen hebben en nog dagelijks ontvangen, maar om wat Hij beloofd heeft en wat we nog van Hem hopen te ontvangen. Omdat 'Hij u zal zegenen', daarom 'zult u zich verblijden'. Als u God tot uw vreugde maakt, mag u zich verblijden in hoop, want Hij Die het beloofd heeft, is getrouw.

De vreugde van de Heere zal ons wapenen tegen de aanvallen van onze geestelijke vijanden en zal ons immuun maken voor de genogens waarmee de verzoeker ons probeert te verleiden. Als God genade in het hart geeft, geeft Hij er blijdschap bij. Geen enkele vreugde is vergelijkbaar met de vreugde die begenadigde zielen smaken als ze de goddelijke gunst ervaren.

Uit : woorden van Matthew Henry.

Het Coronavirus

Vanwege de toename van dit virus wordt er veel gewaarschuwd. Er zijn vele slachtoffers gevallen. Een wereldwijde sprake van God. Terecht is er vrees voor covid-19. Het tast ons lichaam aan. Door verzwakking sterft het leven weg. Maar kennen we ook die andere vrees? Het dodelijke virus van de slang gaat immers ook rond! Dat is er op uit om onze zielen te vernietigen!

Nemen we de waarschuwing van de Heere Jezus ter harte? "En Ik zeg u, Mijne vrienden: vreest niet voor degenen die het lichaam doden, en daarna niets meer kunnen doen. Maar Ik zal u tonen Wien gij vrezen zult: vreest Dien Die nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen; ja, Ik zeg u, vreest Dien!" Lukas 12 : 4, 5.

Verlangend verwachten

Hij keek verlangend naar de lucht.
Verzuchtend, als weleer de vromen:
Hoelang vertoeft Gij nog te komen,
waar toch het ganse schepsel zucht?

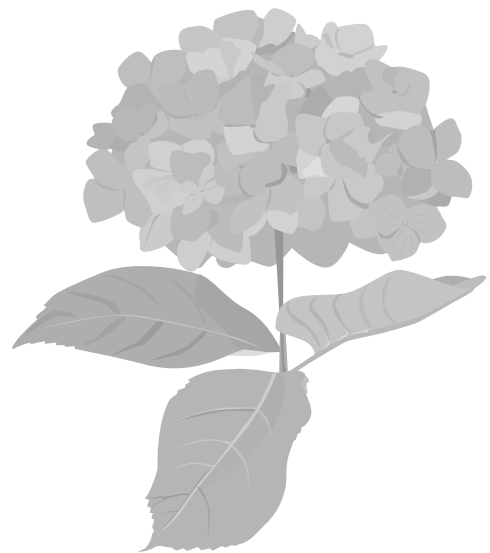
Het leven is van leed vervuld.
De wereld zo vol ziek't en zorgen.
Wij wachten op de grote morgen,
waarop Gij 't al vernieuwen zult.

Wij spoeden naar het einde voort,
Maar weten : 't zal niet lang meer duren.
Want d' Eeuwige telt Zelf de uren.
Zijn voetstap wordt alom gehoord.

Als dan voor 't laatst de klok zal slaan,
zult Gij in heerlijkheid verschijnen.
Zonde en duisternis verdwijnen,
de dood zal zijn tenietgedaan.

Zijn aardse reis was haast volbracht.
Hij vouwde d' oude handen samen
en bad: 'Kom Heere Jezus, amen.'
En stil berustend, hield hij wacht.

F. van der Schoot-van Dam
uit : wachten op de morgen.

Waar is de satan aan het werk? (5)

Gewoonlijk weten velen het werkterrein van de satan goed aan te geven. Natuurlijk begint men bij de stanskerk en vervolgens komen alle duivelse plaatsen en spellen aan de orde, waarbij in deze tijd niet ongenoemd mag blijven wat de boze op het gebied van internet allemaal 'bereikt'. Het is onvoorstelbaar hoever zijn invloed reikt en welke macht hij heeft op al deze voor iedereen beschikbare online mogelijkheden. Naar mate de eindtijd nadert 'beheerst' hij al die terreinen, voor zover de Heere dit toelaat. Want de satan heeft wel veel macht, maar Jezus heeft álle macht in hemel en op aarde. Straks zal dit ook blijken. Hij overwint en zal overwinnen.

En de kerk dan?

In de wereld die in het boze ligt, heeft de duivel vrij spel. Maar vergeet niet hoe hij infiltreert of dit wil doen uitgerekend in de kerk. Luther zei al dat hij naast de kerk een kapel bouwt, maar nog effectiever vindt hij het om in de kerk in te breken en zo mogelijk alles in de kerk te verwoesten. Bij de ondergrondse kerk kan hij handlangers inzetten om alle gelovigen te intimideren en ten minste hun voorgangers achter slot en grendel te plaatsen, zo het al daarbij blijft. Wat we van onze vervolgde medechristenen horen en lezen liegt er niet om. Zo probeert hij de kerk daar uit de schakelen of monddood te maken. Jezus mag gezegd hebben 'De poorten van de hel zullen Mijn gemeente niet overweldigen', de boze weet wel hoe hij het aan moet pakken, om het zicht op en het leven uit deze belofte geheel of gedeeltelijk weg te nemen, door zijn helse listen en duivelse werken ruim baan te geven.

Zonder vervolging zijn we niet buiten zijn blikveld en buiten zijn werkterrein, zoals keer op keer blijkt.

Problemen

Problemen in gemeenten en kerkverbanden worden door hem in het leven geroepen en listig gebruikt om uiteen te drijven en ervoor te zorgen dat broeders en zusters niet meer met elkaar overweg kunnen en tenslotte gemeenten gescheurd worden en zelfs verdwijnen en zelfs kerkverbanden niets meer voorstellen en tenslotte onherstelbare schade ontstaat doordat christenen van vriend vijand van elkaar worden. Dit tast de onderlinge bijeenkomsten aan en werkt verwijderend naar alle kanten.

In dit opzicht kunnen we helaas zeggen dat zijn listen ons niet onbekend zijn. Tegelijk moeten we erkennen dat we vaak pas halverwege of achteraf zien dat hij aan het werk was, omdat het zich in eerste instantie leek of de waarheid zelf in het geding was.

Wie is in staat steeds te onderscheiden tussen hoofdzaken en bijzaken? Je moet er wel echt geestelijk voor zijn En op een volwassen manier in het leven staan om van meet af het door te hebben waar het om gaat.

Zo kan de duivel binnenkomen met 'vrome' woorden en fraaie voorstellen, op een bewogen wijze door mensen naar voren gebracht, waarvan we uiteindelijk moeten concluderen dat het meer om menselijke meningen ging dan om wat de Heere van ons vraagt.

Onder leidinggevend

Vanuit het Woord van God weten we dat de satan het bijzonder gemunt

heeft op de voorgangers, op hen die leiding hebben te geven aan de kerk van de Koning. Heeft Christus niet gezegd tot Petrus dat de satan zijn aanvallen vooral richten zal op hem en de andere apostelen, want als hij hen te pakken heeft, zullen de andere volgelingen van de Heere des te gemakkelijker zijn prooi zijn. De satan neemt Petrus op de zeef, zodat deze zijn Heiland verloochent. Petrus wilde er niet aan dat uitgerekend hem dit zou overkomen, want hij overschatte zichzelf en onderschatte te zonde. En hoe vaak kunnen deze foute

inschattingen niet kerkverwoestend zijn? Jaloezie kan zomaar toeslaan, zelfs onder dienaren van het Woord en onder leden van de kerkenraad. Daarvoor heeft de boze zijn eigen listen, om hen uiteindelijk van elkaar te verwijderen, het een ander zuur te maken en zelf de vrede kwijt te raken.

Ook in dit opzicht moeten we bidden om bewaring en blijven bidden: bewaar en vermeerder uw kerk.

Ede
ds. J. Van Amstel

Een eeuwige erfenis

Als we de aardse goederen vergelijken met de eeuwige, dan zien we hoe alles op aarde vergaat en maar een korte tijd duurt. Wat eeuwig is, blijft eeuwig en zal niet vergaan. Bovendien is er geen mens zo goed dat de tijdelijke goederen hem niet zouden besmetten en bezoedelen. Alleen de eeuwige erfenis is rein en zuiver, wie deze bezit, blijft zelf ook eeuwig rein en zuiver. Deze erfenis zal ook niet verwelken, verdorren en vergaan.

Alles wat op aarde is, zelfs het duurzaamste, verslijt en houdt geen stand. Hier worden de mensen spoedig oud en gebrekkig maar dáár blijven ze voor eeuwig fris en groen. Op aarde is geen plezier of vermaak zó groot, of he gaat op de lange duur vervelen en tegenstaan. We zien toch zelf ook dat alle dingen ons ten slotte moe maken? Alleen met eeuwige goederen is het anders! Die hebben we van God, in Christus, door het geloof, uit genade, om niet ontvangen. Hoe zouden we – arme mensen die we zijn! – anders zulke grote goederen kunnen krijgen? En wel, een zaligheid en heerlijkheid die geen menselijk verstand ooit begrijpen kan.

Gedachten van Maarten Luther, naar aanleiding van Psalm 61 : 6 :
"Want Gij, o God! Hebt gehoord naar mijn geloften; Gij hebt mij gegeven de erfenis dergenen die Uw Naam vrezen."

Rouwende ouderen... 1

Mogelijk kijkt u wat vreemd op van deze titel... Toch is het een bewuste keuze. In de afgelopen maanden dacht ik hierover na en zoals dat gaat, ik heb er ook iets over gelezen. Kenmerkend voor de ouderdom is meestal dat er een opeenstapeling van allerlei verliezen plaatsvindt. Dat zal voor velen van u wel herkenbaar zijn. De gezondheid neemt af, u wordt mogelijk afhankelijk van hulp. Misschien is uw echtgenoot overleden of heeft u van nabij te maken gehad met vergeetachtigheid of dementie. Bovendien worden we regelmatig geconfronteerd met overlijdens die plaatsvinden in de familie en in de vrienden- of kennissenkring. De wereld wordt kleiner. De kinderen en kleinkinderen zijn vaak druk bezet of ze wonen te ver weg om regelmatig op bezoek te komen. U wordt zeer regelmatig geconfronteerd met de eindigheid van het leven. Een ieder van ons gaat op zijn of haar eigen manier mee om. Voor sommigen betekent het dat ze zich erop voorbereiden. Ze kijken terug op een leven dat goed geweest is, ze kunnen zich verzoenen met de eigen geschiedenis. Het leven had zin en betekenis. Anderen kijken misschien wel terug op een leven dat veel tegenslagen, mislukkingen, pijn en verdriet heeft gekend. De betekenis en de zin van het leven worden dan negatief ingevuld. Misschien verlangt u wel naar het einde. Maar het is een grote troost als beiden mogen weten dat men een God in de hemel hebben tot wie we altijd mogen bidden en ons verdriet bij Hem kenbaar maken! Rouw bij ouderen is in een aantal opzichten niet anders dan rouw bij jongere personen, maar kent wel een aantal specifieke problemen. Die worden veroorzaakt door factoren die soms

eigen zijn aan de ouderdom en door aspecten van onze cultuur. Ik wil hierop kort ingaan, in dit artikel en in het volgende.

Het overlijden van een echtgenoot roept namelijk niet alleen een intens verdriet op, het vraagt ook om aanpassingen aan een totaal andere situatie. Natuurlijk geldt dit voor jongeren ook. Maar bij ouderen is de rouw soms bijzonder intensief omdat, meer dan bij jongeren, de energie en de motivatie ontbreekt om het verlies in het leven nog een plaats te geven. Zij hebben het gevoel dat het leven geleefd is, dus eigenlijk voorbij is. Vooruitkijken levert weinig nieuwe of aangename perspectieven op. Eenzaamheid, gevoelens van leegte en zinloosheid kunnen zich opdringen.

Kinderen kunnen soms proberen het verdriet weg te nemen door te wijzen op leuke dingen in het leven. Kaarten maken, een rondje lopen, de wekelijkse bingo Het effect van deze goedbedoelde stimulering is dat de oudere persoon zich steeds minder begrepen voelt. En kinderen kunnen zich op hun beurt teleurgesteld voelen en gefrustreerd omdat hun aandacht en zorg kennelijk geen effect heeft.

Het verwerken van verdriet vraagt om een evenwicht tussen het aan het ene kant toelaten van emoties en pijn en anderzijds het opnemen van de -dagelijkse- bezigheden. En dit kan pijnlijk en moeilijk zijn.

Misschien herkent u zichzelf wel in dit stukje. Maar het kan ook zijn dat uw vriendin, uw vriend zich in deze situatie bevindt. Wat kun u diegene dan tot

steun zijn! Doorte luisteren, te luisteren én bovenal te bidden. Want onze God is machtig. Een Almachtig God! Hij is de Redder in nood.

Met een vriendelijke groet, Marianne Tanis.

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd) Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris, PKN (hervormd) Langerak

Dhr. M.C. Paul, penningmeester, PKN (hervormd) Dirksland

Ds. A. Snoek, PKN (hervormd), Kesteren

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur, Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53, 3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

e-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref., Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd) Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net